

L37 LOSY CHORYCH PO ZŁAMANIU SZYJKI KOŚCI UDOWEJ

III Środkowo Europejski Kongres Osteoporozy i Osteoartrozy oraz XV Zjazd Polskiego Towarzystwa Osteoartrologii i Polskiej Fundacji Osteoporozy, Kraków 24-26.09.2009

Streszczenia:

Ortopedia Traumatologia Rehabilitacja 2009, vol 11 (Suppl. 2), s:93.

L37

LOSY CHORYCH PO ZŁAMANIU SZYJKI KOŚCI UDOWEJ

Horst-Sikorska W., Wawrzyniak A., Marcinkowska M.

Katedra i Zakład Medycyny Rodzinnej AM im. K. Marcinkowskiego
ul. Przybyszewskiego 49, 60-355 Poznań

Słowa kluczowe: Osteoporoza, złamanie bliższego końca kości udowej, śmiertelność

Złamanie bliższego końca kości udowej wpływa znacząco na życie pacjentów.

Celem pracy była ocena wpływu wybranych parametrów stylu i jakości życia przed złamaniem na długość życia pacjentów poddanych leczeniu operacyjnemu złamania bkk. Badaną grupę stanowiło 98 pacjentów w wieku od 49 do 92 lat (średnio 77,4). Źródłem danych na temat stanu zdrowia i jakości życia z okresu sprzed oraz po zdarzeniu była ankieta wypełniona przez pacjentów, a informacje dotyczące metody zastosowanego leczenia chirurgicznego, czasu wdrożenia od momentu wystąpienia złamania uzyskano z dokumentacji medycznej. W trakcie siedmiu lat trwania badania zmarło 44% osób z analizowanej grupy. Roczna śmiertelność wynosiła 24%. Spośród wszystkich żyjących pacjentów po złamaniu bkku leczenie farmakologiczne osteoporozy podjęło 7 chorych. Średni wiek w grupie pacjentów, którzy przeżyli wynosił – 73 lata, tych którzy zmarli 80,5 roku. W grupie pierwszej wcześniejszą aktywność fizyczną deklarowało 85% wobec 16% w grupie osób

zmarłych. Samodzielność w życiu codziennym przed złamaniem podawało 95% w grupie pierwszej i 72% z grupy drugiej. Spośród osób z grupy pierwszej przed złamaniem samotnie mieszkało 33%, a w grupie drugiej 47%. Do najważniejszych czynników rokowniczych pacjentów po złamaniu boku należą wiek pacjenta, stan zdrowia przed złamaniem, sprawność fizyczna oraz samodzielność oraz sytuacja rodzinna, szczególnie samotność. Konieczne jest zapewnienie pacjentom w krytycznym okresie pierwszego roku po złamaniu kompleksowej i ciągłej rehabilitacji.

L37

FATE OF PATIENTS AFTER FEMORAL NECK FRACTURE

Horst-Sikorska W., Wawrzyniak A., Marcinkowska M.

Department of Family Medicine, University of Medical Sciences, Poznań, Poland

Key words: *Osteoporosis, hip fracture, mortality.*

The hip fracture has a substantial influence on a patient's life. The aim of this study was to evaluate the influence of selected life style and quality of life factors prior to bone fracture on life expectancy after surgical treatment. The study group consisted of 98 patients aged 49 – 92 years (mean 77.4years). Questionnaires filled by patients were the main source of information about patients' life style and quality of life before and after hip fracture. Methods and time of surgical treatment of bone fracture were extracted from patients' medical records. During the 7 – years of follow up died 44 % patients from the study group. The 1- year mortality was 24%. Among all alive patients after hip fracture only 7 persons received the treatment for osteoporosis. The mean age in alive patients group was 73 years, in died patient group was 80.5 years. In alive patients group the physical activity before fracture declared 85% vs. 16% in died patients group, independence in everyday life was respectively 95% vs. 72%, loneliness 33% vs. 47%. The most important prognostic factors after hip fracture are: age, physical and psychological condition, independence, family situation,

especially loneliness. It is crucial, especially during the critical first year after hip fracture, to supply a complex and continuous rehabilitation.